

λας τῆς ἀριστερῆς ὄχθης τοῦ Σηκουάνα, ἵνα παρακαθῆσιν εἰς συμπόσιον ὅλοι ἡμεῖς μίαν ἡμέραν καὶ ζήσωσιν ὥρας τινὰς ἐν τῇ ἀναμνήσει του, εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν εὐτυχῶν ὥρων τὰς ὁποίας διήλθε μετὰ «τῶν τιμίων αὐτῶν ἐμπόρων», ὡς λέγει ἐν τῇ διαθήκῃ του.

Μουσικά

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐτελέσθη ἐν τῷ Νέῳ Θεάτρῳ πανηγυρικῶς ὁ Ἀβερῶφειος μουσικὸς ἀγὼν ᾠδικῆς καὶ ὀργανικῆς μουσικῆς, ἐπὶ παρουσίᾳ ὀλοκλήρου τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἀνακτόρῳ φιλοξενουμένων ἡγεμονιδῶν. Καὶ τοῦ μὲν ἀγῶνος ὀργανικῆς μουσικῆς μετέσχον αἱ φιλαρμονικαὶ εἰταιρίαι Ἀθηνῶν καὶ Ζακύνθου, τοῦ δὲ τῆς ᾠδικῆς οἱ χοροὶ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἀθηνῶν, τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Σπινέλλῃ καὶ τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Διμέντου. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων μουσικῶν τεμαχίων ἡ ἀγωνοδίκος ἐπιτροπὴ ἀπένευμε τὸ ἀ' βραβεῖον τῆς ᾠδικῆς μουσικῆς δρ. 750 εἰς τὸν χορὸν τῆς Φιλαρμονικῆς, τὸ δεύτερον δρ. 400 εἰς τὸν τοῦ κ. Σπινέλλῃ καὶ ἔπεινον μετὰ δρ. 300 εἰς τὸν τοῦ κ. Διμέντου. Τῆς δὲ ὀργανικῆς τὸ γλιθόραχμον βραβεῖον εἰς τὸν μουσικὸν θίασον τῆς Φιλαρμονικῆς Ἀθηνῶν. Ἡ τελευταία αὕτη ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, ὅπερ καὶ ζωηρῶς διεμαρτυρήθη ἐκδηλώσαν τὴν ὑπὲρ τοῦ θιασοῦ τῆς Φιλαρμονικῆς Ζακύνθου συμπάθειάν του.

— Τὸ νέον τοῦ μουσικοῦ κόσμου εἶνε ὁ προαγγελθεὶς Φάλσταφ, τὸ λυρικὸν μελόδραμα τοῦ Ἰωσήφ Βέρδη ἐπιστίχων τοῦ Ἀρρίγου Μπόιτο συντεθέν καὶ μέλλον νὰ παρασταθῇ διὰ πρώτην φοράν ἐν τῇ Σκάλα τοῦ Μιλάνου περὶ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου, τῆς θεατρικῆς περιόδου ἀρχομένης ὡς γνωστὸν τὴν 25 Δεκεμβρίου. Ὁ Φάλσταφ εἶνε τρίπρακτος ἀλλ' ἐκάστη τῶν πράξεων διακρίεται εἰς δύο μέρη, χάριν τῆς μεταλλαγῆς τῆς σκητῆς, συντομώτερον δὲ τοῦ Ὁθέλλου θὰ διαρκέσῃ μόλις μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν. Ὁ ἰταλικὸς τίπος προσιώνιζεται τὰ ἀρίστα περὶ τοῦ νέου ἔργου τοῦ Βέρδη.

— Ὑπὸ τῆς ἐν Παλέρμῳ «Ἐκθέσεως τῶν Ἑρασιτεχνῶν» ἀπενεμήθη εἰς τὸν Ζακύνθιον συνθέτην κ. Ἀγγελον Σαλουτσην, γωστον καὶ ἐξ ἄλλων αὐτοῦ ἔργων, βραβεῖον δευτέρας τάξεως μετ' ἀργυροῦ μεταλλίου διὰ τὴν Romanza l' Onda, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑποβάλει εἰς τὸν τελευταῖον ἐκεῖ μουσικὸν διαγωνισμόν.

Θεατρικά

Παρεστάθη μετ' ἐπιτυχίας εἰς τὸ Θεάτρον τῆς Πύλης τοῦ Ἀγίου Μαρτίνου νέον δῶμα λίαν πρωτοτύπου ὕψους τῶν Μαυρῶ καὶ Γριζιῆ ἐπιγραφόμενον ὁ Ὀπλοδιδάσκαλος.

— Ὑπὸ τῆς αὐστριακῆς λογοκρισίας ἀπηγορεύθη ἡ ἐξακολούθησις τῶν παραστάσεων εἰς τὸ Τσεχικὸν θέατρον τῆς Πράγας τῆς Τραγωδίας τοῦ Ἀνθρώπου. Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Οὐγγου Madach, μεγαλοπρεπῆς πορεία διὰ μέσου τῶν διαφόρων ἡλικιῶν τῆς ἀνθρωπότητος, ἐθεωρήθη ὡς ἐνέχον καὶ ὑποτρέφον τάσεις ἐπανστασιακὰς κινδυνώδεις, προπάντων εἰς τὴν πράξιν ἣτις διεξάγεται κατὰ τὴν γαλλικὴν Ἐπανστασίαν. Τὸ κοινὸν ἐχειροκρότησε φρενητιωδῶς τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ὁ συγγραφεὺς θέτει εἰς τὸ στόμα τοῦ Δαντῶν καὶ τοῦ Ροβεσπιέρου καὶ ἐξεμάνη κυριολεκτικῶς ὅταν ἡ ὀρχήστρα μετὰ τοῦ χοροῦ ἀνέκρουσε τὴν *Μασσαλιώτιδα*. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν σκανδάλων τού-

των τὸ δῶμα τὸ ὁποῖον ἐπαίχθη δεκαπεντάκις ἐν Βιέννῃ ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ἐκθέσεως, ἐν Πράγᾳ ἀπηγορεύθη.

— Μετὰ τὴν Δοῦζε, τὴν διάσημον ἰταλίδα τραγωδῶν, ἐπεσκέφθη τὴν Βιέννην καὶ δίδει παραστάσεις ἡ Σάρα Βερνάο. Αἱ βιενναῖαι ἐφημερίδες γέμουσι κρίσεων καὶ συζητήσεων περὶ τοῦ ποῖα τῶν δύο εἶνε ἀνωτέρα.

— Ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν ἐν Ἀθήναις θιάσων, εἰς τὸν μὲν πρωταγωνιστοῦσης τῆς Κας Παρασκευοπούλου εἰς τὸν δὲ τῆς Δδος Βερῶνη παρεστάθη τελευταῖον ἡ Μερόπη τοῦ κ. Δ. Βερναρόδου, παρασταμένου κατὰ τὴν παράστασιν καὶ τοῦ ποιητοῦ, παρεπιδημοῦντος κατὰ τύχην ἐν Ἀθήναις. Ἀμφοτέραι αἱ ἐσπερίδες ἦσαν ἐνδιαφέρουσαι καὶ προύκαλεσαν πληθὺν κρίσεων καὶ σχολίων.

ἘΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

Τροχιόδρομος καταβρεκτῆρ.

Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν παριστᾷ μηχανήμα πρὸς καθάρεξιν τῶν ὁδῶν τοῦ ὁποίου ἀνάλογον ἡδύνατο ἴσως νὰ τεθῇ καὶ παρ' ἡμῶν εἰς χρῆσιν. Τὸ μηχανήμα τοῦτο ἔξωθεν μὲν ἔχει τὴν μορφήν ἀμάξης τροχιοδρόμου ἠλεκτροκινήτου, ὡς εἶνε οἱ λειτουργοῦντες ἐν Β. Ἀμερικῇ. Τοῦτο ὅμως γίνεται μόνον διὰ νὰ μὴ τρομάζωσιν οἱ ἵπποι τῶν ἀμαξῶν οἱ ὁποῖοι εἶνε συνηθισμένοι εἰς τὴν τοιαύτην θέαν. Ἀλλὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς δὴθεν ἀμάξης εἶνε ἐλόκληρον σιδηροῦν βυτίον πλήρες ὕδατος. Μακρὸς διάτρητος σωλὴν ἐν εἴδει βραχίονος ἐκτεινόμενος ὑπὸ τὴν ἀμάξην καὶ καταλήλῳως κινούμενος ὑπὸ τοῦ ὀδηγοῦ, καταβρέχει θαψιλῶς καὶ ἐν τάξει τὴν ὁδόν, χωρὶς νὰ ἐμποδίσῃ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἀμαξῶν, διότι εὐχερῶς ἀνυψοῦται καὶ μετατοπίζεται, δι' ἀπλῆς δὲ στροφίγγος κλείεται καὶ ἡ τοῦ ὕδατος ροή. Ἄλλως δὲ ὁ ἠλεκτροκινήτος καταβρεκτῆρ λειτουργεῖ καθ' ὥρας δὲν ὑπάρχει κίνησις μεγάλη εἰς τὰς ὁδοὺς. Παρ' ἡμῶν δὲν ἐτέθη ὁ ἠλεκτριμὸς πρὸς κίνησιν τῶν τροχιοδρόμων, ἀλλὰ καὶ δι' ἵππων συρβόμενος δύναται βεβαίως νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν καταβρεκτῆρ διὰ τὰς ὁδοὺς ἐκεῖνας, αἵτινες εἶνε ἤδη ἐστρωμένοι διὰ βάρδων ἵπποσιδηροδρόμου.

